

Bruxelles, den 29. november 2018
(OR. en)

14886/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0073(CNS)**

**FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Komm. dok. nr.:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Vedr.:	Forslag til Rådets direktiv om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester
	– Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne en kompromistekst fra formandskabet om ovennævnte forslag.

2018/0073 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,¹under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,²

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den globale økonomi bliver med hastige skridt digital, og som følge deraf er der opstået nye måder at gøre forretning på. Digitale virksomheder er karakteriseret ved det faktum, at deres drift er tæt knyttet til internettet. Digitale forretningsmodeller er især i vidt omfang afhængige af muligheden for at gennemføre aktiviteter på afstand og med begrænset eller ingen fysisk tilstedeværelse, af slutbrugernes bidrag til værdiskabelse og af immaterielle aktiver.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C 367 af 10.10.2018, s. 73.

(2) De nuværende selskabsskatteregler blev primært udformet i løbet af det 20. århundrede til brug for traditionelle virksomheder. De er baseret på idéen om, at beskatningen finder sted der, hvor værdien skabes. Anvendelsen af de nuværende regler på den digitale økonomi har imidlertid skabt en uoverensstemmelse mellem det sted, hvor overskuddene beskattes, og det sted, hvor værdien skabes, hvilket navnlig er tilfældet ved forretningsmodeller, som er stærkt afhængige af brugerdeltagelse. Det står derfor klart, at de nuværende selskabsskatteregler er utilstrækkelige, når det gælder beskatning af den digitale økonomis overskud, og at de bør revideres.

(3) Denne revision er en vigtig del af det digitale indre marked³, eftersom det digitale indre marked har brug for en moderne og stabil skatteramme, så den digitale økonomi kan stimulere innovation, imødegå markedsfragmentering og give alle aktører mulighed for at udnytte de nye markedsdynamikker på retfærdige og afbalancerede vilkår.

(4) I sin meddelelse "Et retfærdigt og effektivt skattesystem i Den Europæiske Union for det digitale indre marked"⁴, som blev vedtaget den 21. september 2017, redegjorde Kommissionen for de udfordringer, som den digitale økonomi udgør for de eksisterende skatteregler, og lovede at analysere de mulige politiske løsninger. Økofinrådet opfordrede i sine konklusioner af 5. december 2017⁵ Kommissionen til at vedtage forslag for at tackle udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud, og noterede sig samtidig mange medlemsstaters interesse i midlertidige foranstaltninger målrettet indtægter fra digitale aktiviteter i Unionen, som fortsat ikke er omfattet af anvendelsesområdet for dobbeltbeskatningsoverenskomster.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En strategi for et digitalt indre marked i EU (COM(2015) 192 final af 6.5.2015).

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Et retfærdigt og effektivt skattesystem i Den Europæiske Union for det digitale indre marked (COM(2017) 547 final af 21.9.2017).

⁵ Tackling af udfordringerne ved beskatning af den digitale økonomis overskud – Rådets konklusioner af 5. december 2017 (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Eftersom problemet med beskatning af den digitale økonomi er af global karakter, vil den optimale tilgang være at finde en multilateral, international løsning. Kommissionen deltager derfor aktivt i den internationale debat. Arbejdet i OECD fortsætter i øjeblikket. Det er imidlertid en udfordring at skabe fremskridt på internationalt niveau. Derfor træffes der foranstaltninger for at tilpasse selskabsskattereglerne på EU-niveau⁶ og fremme indgåelse af aftaler med jurisdiktioner uden for Unionen,⁷ således at selskabsskatterammen kan tilpasses de nye digitale forretningsmodeller.

(6) I afventning af disse foranstaltninger, som det kan tage tid at vedtage og gennemføre, er medlemsstaterne under pres for at handle, eftersom der er risiko for, at deres selskabsskattegrundlag bliver betydeligt udhulet med tiden. Ukoordinerede foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne enkeltvis, kan fragmentere det indre marked og forvride konkurrencen, idet de hæmmer udviklingen af nye digitale løsninger og Unionens konkurrenceevne som helhed. Det er derfor nødvendigt at vedtage en harmoniseret tilgang til en midlertidig løsning til håndtering af problemet på målrettet vis, indtil en samlet løsning er på plads.

(7) Denne midlertidige løsning bør fastsætte et fælles system for en skat på indtægter fra visse enheders levering af visse digitale tjenester (skat på digitale tjenester, "SDT"). Det bør være en let gennemførlig foranstaltning, der er målrettet indtægter fra levering af digitale tjenester, hvor brugerne bidrager betydeligt til værdiskabelsesprocessen. En sådan faktor (brugernes værdiskabelse) ligger ligeledes til grund for tiltaget med hensyn til selskabsskatteregler.

(7a) Dette direktiv bør ikke forhindre en medlemsstat i at bevare eller indføre skatter, afgifter eller tillæg, der ikke kan siges at svare til SDT, navnlig med hensyn til dets anvendelsesområde, funktion eller andre særlige træk, forudsat at disse skatter, afgifter eller tillæg ikke udelukkende er begrænset til digitale virksomheder, men pålægges alle skattesubjekter, digitale eller ikkedigitale.

⁶ Forslag til Rådets direktiv om regler vedrørende selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse (COM(2018) 147 final).

⁷ Kommissionens henstilling om selskabsbeskatning af en væsentlig digital tilstedeværelse (C(2018) 1650 final).

(8) Følgende elementer af SDT bør defineres: de skattepligtige indtægter (hvad beskattes), den skattepligtige person (hvem beskattes), beskatningsstedet (hvilken andel af de skattepligtige indtægter anses for at være opnået i en medlemsstat og hvornår), forfald, beregning af skatten og af skattesatsen samt relaterede forpligtelser vedrørende skatteopkrævning og administrativt samarbejde.

(9) SDT bør kun pålægges indtægter fra levering af visse digitale tjenester. Disse digitale tjenester bør være dem, som i vidt omfang er afhængige af brugernes værdiskabelse. Det er indtægterne fra behandling af brugerinput, der bør beskattes, ikke selve brugerdeltagelsen.

(10) Skattepligtige indtægter bør navnlig være indtægter, der stammer fra levering af følgende tjenester: i) placering på en digital grænseflade af reklamer, der er målrettet denne grænseflades brugere, ii) tilrådgivningsstilling for brugere af flersidede digitale grænseflader, som gør det muligt for brugerne at finde andre brugere og interagere med disse, og som også kan facilitere bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne (af og til omtalt som "formidlingstjenester"), og iii) salg af data indsamlet om brugere, som stammer fra brugernes aktiviteter på digitale grænseflader. Hvis levering af sådanne tjenester ikke skaber indtægter, bør der ikke være nogen skattepligt, hvad angår SDT. Andre indtægter, som er opnået af den enhed, der leverer sådanne tjenester, men som ikke stammer direkte fra sådan levering, bør ligeledes falde uden for skattens anvendelsesområde.

(11) Tjenester, som består i placering på en digital grænseflade af en kundes reklamer, der er målrettet brugerne af den pågældende grænseflade, bør ikke defineres ved henvisning til, hvem der ejer den digitale grænseflade, via hvilken reklamerne optræder på en brugers udstyr, men i stedet ved henvisning til den enhed, som gør det muligt for reklamerne at optræde på grænsefladen. Det skyldes, at værdien for en virksomhed, der placerer en kundes reklamer på en digital grænseflade, findes i brugertrafikken og de brugerdata, som typisk tages i betragtning i forbindelse med placeringen, uanset om grænsefladen tilhører virksomheden selv eller en tredjepart, som udlejer den digitale plads, hvor reklamen kommer til at optræde. I tilfælde hvor leverandøren af reklametjenesten og ejeren af den digitale grænseflade er forskellige enheder, bør det imidlertid præciseres, at sidstnævnte ikke bør anses for at have leveret en skattepligtig tjeneste for så vidt angår SDT. Dette er for at undgå eventuelle kaskadevirkninger og dobbeltbeskatning.

(12) Tjenester leveret af flersidede digitale grænseflader bør defineres ved henvisning til deres evne til at gøre muligt for brugere at finde andre brugere og interagere med dem. Det aspekt, som gør flersidede digitale grænseflader anderledes, er, at de muliggør brugerinteraktion, som ikke ville kunne finde sted uden denne grænseflade, som matcher brugerne med hinanden (grænsefladen gør det med andre ord muligt for brugerne at komme i kontakt med hinanden). Visse tjenester, der typisk omtales som kommunikations- eller betalingstjenester, såsom instant messaging-tjenester, e-mailtjenester eller e-betalingstjenester, kan ligeledes anses for at facilitere interaktionen mellem brugerne gennem en digital grænseflade, men brugerne kan som regel ikke komme i kontakt med hinanden, medmindre de allerede har etableret kontakt ad anden vej. De indtægter, der genereres fra levering af kommunikations- eller betalingstjenester, bør derfor fortsat ikke være omfattet af skattens anvendelsesområde, da leverandørerne ikke fungerer som en markedsplads, men rettere tilvejebringer understøttende software eller andre IT-instrumenter, der gør det muligt for kunderne at nå andre personer, som de i de fleste tilfælde allerede har et forhold til.

(13) Hvad angår flersidede digitale grænseflader, som faciliterer bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem grænsefladens brugere, bør de bagvedliggende transaktioner og de indtægter, som brugerne genererer fra disse transaktioner, forblive uden for skattens anvendelsesområde. Indtægter fra detailaktiviteter, der består i salg af varer eller tjenester, som der er indgået aftale om online via webstedet for leverandøren af sådanne varer og tjenester, og hvor leverandøren ikke fungerer som formidler, bør ligeledes ikke være omfattet af anvendelsesområdet for SDT, fordi det for detailhandleren er de varer eller tjenester, der leveres, som skaber værdi, og den digitale grænseflade udelukkende fungerer som kommunikationsmiddel. Hvorvidt en leverandør sælger varer eller tjenester online for egen regning eller yder formidlingstjenester vil skulle fastslås ved at tage hensyn til transaktionernes juridiske og økonomiske substans, som den fremgår af de relevante parter aftale. En leverandør af en digital grænseflade, hvor varer fra tredjemand gøres tilgængelige, kan for eksempel siges at levere en formidlingstjeneste (med andre ord tilrådighedsstillelse af en flersidet digital grænseflade), hvor der ikke findes nogen lagerrisici af betydning, eller hvor det er tredjemand, som i praksis fastsætter prisen på sådanne varer.

(13a) Digitalt indhold bør defineres, så det betyder data leveret i digital form, såsom computerprogrammer, applikationer, spil, musik, videoer eller tekster, uanset om de tilgås via downloading eller streaming, bortset fra de data, der er repræsenteret af selve den digitale grænseflade. Dette er for at rumme de forskellige former, som digitalt indhold kan antage, når det erhverves af en bruger, hvilket ikke ændrer det faktum, at det eneste eller primære formål set fra brugerens synspunkt er erhvervelsen af det digitale indhold.

(14) Tjenester, der består i en enheds levering af digitalt indhold gennem en digital grænseflade, bør udelukkes fra skattens anvendelsesområde, uanset om det digitale indhold ejes af denne enhed, eller om enheden har erhvervet rettighederne til at distribuere det. Om end en vis form for interaktion mellem modtagerne af sådant digitalt indhold kan tillades, og leverandøren af sådanne tjenester følgelig kan betragtes som stillende en flersidet digital grænseflade til rådighed, er det mindre klart, at brugerne spiller en central rolle i værdiskabelsen for den virksomhed, der leverer det digitale indhold. Under sådanne omstændigheder forbliver interaktionen mellem brugerne sekundær i forhold til leveringen af digitalt indhold, hvor brugerens eneste eller primære formål er at modtage det digitale indhold fra den enhed, der stiller den digitale grænseflade til rådighed (f.eks. vil en enheds levering af et spil til en bruger via en digital grænseflade udgøre levering fra den pågældende enhed af digitalt indhold, hvilket falder uden for anvendelsesområdet for SDT, uanset om brugeren kan spille mod andre brugere, og der derfor kan være en form for interaktion imellem dem). I stedet er fokus – set fra et værdiskabelsesperspektiv – på selve det digitale indhold, som leveres af enheden. Indtægter genereret fra sådan levering bør følgelig falde uden for skattens anvendelsesområde.

(15) flyttet til (13a)

(16) Der bør skelnes mellem den tjeneste, der er beskrevet i betragtning 14, og en tjeneste, der består i tilrådighedsstillelse af en flersidet digital grænseflade, gennem hvilken brugere kan uploade og dele digitalt indhold med andre brugere, eller tilrådighedsstillelse af en grænseflade, som faciliterer bagvedliggende levering af digitalt indhold direkte mellem brugere. Sidstnævnte tjenester udgør en formidlingstjeneste og bør følgelig falde under anvendelsesområdet for SDT, uanset arten af den bagvedliggende transaktion.

(17) Skattepligtige tjenester, der omfatter salg af data indsamlet om brugere, bør kun omfatte data, der er genereret fra brugernes aktiviteter på digitale grænseflader. Data, der er genereret fra sensorer eller på anden vis og indsamlet digitalt uden brugernes aktiviteter på digitale grænseflader, bør ikke være omfattet af direktivet. Dette skyldes, at de tjenester, der falder under anvendelsesområdet for SDT, bør være de tjenester, som benytter digitale grænseflader til at skabe brugerinput, som de omsætter til penge, og ikke tjenester, der kun bruger grænseflader til overførsel af data genereret andetsteds. SDT bør derfor ikke være en skat på indsamling af data eller brug af data, der er indsamlet af virksomheder til disses interne formål, eller vederlagsfri deling af data, der er indsamlet af en virksomhed, med andre parter. Det, som SDT bør være rettet mod, er generering af indtægter fra overførsel af data, der er indsamlet ved en meget specifik aktivitet (brugeres aktiviteter på digitale grænseflader).

(18) Regulerede finansielle enheders levering af regulerede finansielle tjenesteydelser bør ikke falde under anvendelsesområdet for SDT. Regulerede finansielle enheders levering af ikkeregulerede finansielle tjenesteydelser kan imidlertid falde under anvendelsesområdet for SDT. Reguleret finansiell enhed henviser til udbydere af finansielle tjenesteydelser, der er underlagt tilsyn inden for Unionens rammer eller tilsvarende rammer uden for Unionen som fastsat i en EU-retsakt.

(19) Nogle regulerede tjenesteydelser leveret af regulerede finansielle enheder gennem digitale grænseflader, f.eks. handelsudførelsestjenester, kan anses som en formidlingstjeneste med henblik på STD. Under disse omstændigheder spiller brugeren imidlertid ikke nogen central rolle for værdiskabelsen for de finansielle enheder, som stiller en digital grænseflade til rådighed. Værdien ligger i stedet i en sådan reguleret enheds evne til at samle købere og sælgere af finansielle produkter under specifikke og særlige betingelser, der ikke ville opstå på anden vis (sammenlignet med f.eks. transaktioner uden for sådanne grænseflader direkte mellem modparterne). En tjeneste, som består af en sådan enheds tilrådighedsstillelse af en digital grænseflade, går videre end blot facilitering af transaktioner med finansielle instrumenter mellem brugerne af en sådan grænseflade. I denne forbindelse kan andre markedspladser, udvekslingsplatforme eller faciliteter, som beskæftiger sig med andre aktivklasser, der er reguleret i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning, også udvise lignende træk. At en sådan enhed ikke er klassificeret som en "reguleret finansiell enhed" i henhold til dette direktiv, ændrer ikke ved, at en sådan enheds tilrådighedsstillelse af en digital grænseflade går videre end blot facilitering af transaktioner mellem brugerne af en sådan grænseflade og derfor kan falde uden for skattens anvendelsesområde. De regulerede tjenester, som er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, sigter navnlig mod at skabe et sikkert miljø for finansielle transaktioner. Den enhed, som leverer disse tjenester, fastsætter derfor de specifikke betingelser, under hvilke sådanne finansielle transaktioner kan udføres, for at garantere væsentlige elementer såsom kvaliteten af transaktionernes udførelse, graden af gennemsigtighed på markedet og fair behandling af investorer. Endelig har sådanne tjenester det vigtige og klare mål at facilitere finansiering, investering eller opsparing.

(20) *udgår*

(21) Eftersom regulerede finansielle enheders overførsel af data er begrænset til og udgør en del af leveringen af regulerede finansielle tjenesteydelser som beskrevet ovenfor samt er reguleret som sådan i henhold til EU-retten, bør disse enheders levering af dataoverførselstjenester ligeledes udelukkes fra anvendelsesområdet for SDT.

(22) Kun visse enheder bør betragtes som skattepligtige personer med henblik på SDT, uanset om de er etableret i en medlemsstat eller i en jurisdiktion uden for Unionen. En enhed bør navnlig kun betragtes som en skattepligtig person, hvis den opfylder begge af de følgende betingelser: i) de samlede globale indtægter, som enheden har indberettet for det seneste fuldstændige regnskabsår, for hvilket der forefindes et årsregnskab, overstiger 750 000 000 EUR, og ii) de samlede skattepligtige indtægter, som enheden har skabt inden for Unionen i det pågældende regnskabsår, overstiger 50 000 000 EUR.

(23) Den første tærskel (samlede globale årlige indtægter) bør begrænse anvendelsen af SDT til virksomheder af en vis størrelse, hvilket er dem, som primært er i stand til at levere de digitale tjenester, hvor brugernes bidrag spiller en afgørende rolle, og som er stærkt afhængige af omfattende brugernetværk, stor brugertrafik og udnyttelse af en stærk markedsposition. Sådanne forretningsmodeller, hvor indtægterne afhænger af brugernes værdiskabelse, er kun levedygtige, hvis de anvendes af virksomheder af en vis størrelse. Det er desuden større virksomheder, der har mulighed for at deltage i aggressiv skatteplanlægning. Derfor er samme tærskel blevet foreslået i forbindelse med andre EU-initiativer⁸. Denne tærskel skal efter hensigten også give retssikkerhed, idet den vil gøre det nemmere og billigere for virksomheder og skattemyndigheder at fastslå, hvorvidt en enhed skal betale SDT. Små og nystartede virksomheder, for hvilke overholdelsesbyrden i forbindelse med den nye skat sandsynligvis vil have en uforholdsmæssigt stor virkning, er også udelukket.

(24) Den anden tærskel (samlede årlige skattepligtige indtægter i EU) bør begrænse anvendelsen af skatten til tilfælde, hvor der findes et betydeligt digitalt fodaftryk på EU-niveau for så vidt angår typen af indtægter, der er omfattet af SDT. Det er navnlig vigtigt for EU at sikre et gunstigt miljø for FoU-aktiviteter og innovation, særlig for nystartede virksomheder i den hurtigt voksende digitale sektor. Derfor bør yderligere skatter for sådanne virksomheder undgås. Tærsklen bør beskytte virksomheder, der opererer i den traditionelle økonomi, og som er i færd med at blive mere digitaliserede. Den bør fastsættes på EU-niveau for at se bort fra de forskellige markedsstørrelser, der måtte findes inden for Unionen.

⁸ Jf. artikel 2 i forslagene til Rådets direktiv om et fælles (konsolideret) selskabsskattegrundlag (COM(2016) 683 final, COM(2016) 685 final).

(25) For at overholde den eksisterende retlige ramme bør enhver enhed, der betragtes som en skattepligtig person, og som opnår skattepligtige indtægter, der behandles som om, de er opnået i en medlemsstat, pålægges SDT i den pågældende medlemsstat, uanset om denne enhed er etableret i den pågældende medlemsstat, i en anden medlemsstat eller i en jurisdiktion uden for EU.

(26) Der bør fastsættes særlige regler for enheder, der tilhører en koncern. Indtægter opnået af en enhed i forbindelse med levering til andre enheder, der tilhører samme koncern, bør udelukkes fra den nye skats anvendelsesområde. Med henblik på at fastsætte om en enhed ligger over de gældende tærskler og følgelig kan anses som en skattepligtig person, bør tærsklerne anvendes på koncernens samlede indtægter. At tærsklerne i artikel 4 vurderes for koncernen som helhed ændrer ikke ved, at hver enhed, som leverer skattepligtige tjenester i koncernen, enkeltvis er en skattepligtig person. Hvis en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i Den Europæiske Union, tilhører en koncern, har koncernen lov til at udpege en enkelt enhed, der er etableret i Unionen, med henblik på betaling af SDT og opfyldelse af forpligtelserne på vegne af hver skattepligtig person i den pågældende koncern. Denne mulighed bør lette overholdelsesbyrden og den administrative byrde for virksomhederne.

(27) Dette direktiv bør ikke forhindre en medlemsstat i at tillade virksomheder at fratrække den betalte SDT fra selskabsskattegrundlaget på deres område, uanset om begge skatter er betalt i samme medlemsstat eller i forskellige medlemsstater.

(28) En enheds skattepligtige indtægter bør behandles, som om de er opnået i en medlemsstat i en skatteperiode, hvis brugerne for så vidt angår en skattepligtig tjeneste, som den pågældende enhed har leveret, befinder sig i denne medlemsstat. En bruger bør anses for at befinde sig i en medlemsstat i en skatteperiode på baggrund af visse særlige regler, der er fastsat for hver af de skattepligtige tjenester, og ud fra det sted, hvor en brugers udstyr er blevet brugt.

(29) Hvor brugerne med hensyn til en given skattepligtig tjeneste befinder sig i forskellige medlemsstater eller jurisdiktioner uden for Unionen, bør de relevante skattepligtige indtægter, der er opnået fra den pågældende tjeneste, for hver transaktion tildeles proportionelt til hver medlemsstat på grundlag af bestemte fordelingsnøgler. Sådanne nøgler bør fastsættes alt efter karakteren af de enkelte skattepligtige tjenester og de særlige elementer, der er medvirkende til, at udbyderen af en sådan tjeneste opnår indtægter herved.

(30) I tilfælde hvor en skattepligtig tjeneste består i placering af reklamer på en digital grænseflade, bør der tages hensyn til det antal gange, en reklame har optrådt på brugernes udstyr i en skatteperiode i en medlemsstat med henblik på at fastlægge andelen af skattepligtige indtægter, som skal fordeles til denne medlemsstat i den pågældende skatteperiode.

(31) For så vidt angår tilrådighedsstillelse af flersidede digitale grænseflader bør der i forbindelse med fastlæggelsen af andelen af skattepligtige indtægter, som skal fordeles til en medlemsstat, skelnes mellem tilfælde, hvor grænsefladen faciliterer bagvedliggende transaktioner direkte mellem brugere, og tilfælde, hvor den ikke gør. I tilfælde, som involverer facilitering af bagvedliggende transaktioner, bør fordelingen af skattepligtige indtægter i en skatteperiode til en medlemsstat foretages på baggrund af antallet af brugere, der har foretaget en transaktion i den pågældende skatteperiode ved brug af udstyr i den pågældende medlemsstat. Det skyldes, at denne handling som regel genererer indtægter for den virksomhed, der stiller grænsefladen til rådighed. Retten til beskatning af indtægter fra den virksomhed, som stiller grænsefladen til rådighed, bør tildeles de medlemsstater, hvor de brugere, som foretager bagvedliggende transaktioner, befinder sig, uanset om disse brugere sælger eller køber de bagvedliggende varer eller tjenester. Dette skyldes, at begge parter ved deres deltagelse genererer værdi for den flersidede digitale grænseflade, da grænsefladens rolle er at matche udbud og efterspørgsel. Hvis formidlingstjenesten imidlertid ikke indebærer facilitering af bagvedliggende transaktioner, opnås indtægterne typisk via periodiske betalinger efter registrering eller åbning af en konto på en digital grænseflade. Med henblik på tildeling af skattepligtige indtægter til en medlemsstat i en skatteperiode bør der derfor tages hensyn til antallet af brugere, som i den pågældende skatteperiode har en konto, der blev åbnet ved hjælp af udstyr i den pågældende medlemsstat, uanset om denne konto blev åbnet i løbet af det pågældende eller et tidligere skatteår.

(32) Hvad angår overførsel af data indsamlet om brugere, bør der ved tildeling af skattepligtige indtægter til en medlemsstat i en skatteperiode tages hensyn til antallet af brugere, hvis data overført i den pågældende skatteperiode er blevet genereret som resultat af, at sådanne brugere har brugt udstyr i den pågældende medlemsstat.

(33) Identifikation af det sted, hvor brugerens udstyr er blevet anvendt, og følgelig af beskatningsstedet bør være mulig ved hjælp af internetprotokoladressen (IP-adressen) på brugerens udstyr. Beskatningsstedet bør ikke tage hensyn til, hvorvidt brugerne har bidraget med penge til at generere indtægterne, det sted, hvor betalingen for den levering, som giver anledning til SDT-skattepligt, er foretaget, eller det sted, hvor en mulig levering af bagvedliggende varer eller tjenester, som der er indgået aftale om via en flersidet digital grænseflade, har fundet sted.

(34) Enhver behandling af personoplysninger, der foretages i forbindelse med SDT bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁹, herunder den behandling, som kan være nødvendig med hensyn til internetprotokoladresser (IP-adresser). Der bør navnlig tages hensyn til behovet for at træffe passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til overholdelse af reglerne vedrørende behandlingsaktiviteternes lovlighed og sikkerhed, tilvejebringelse af oplysninger og de registreredes rettigheder. Personoplysninger anonymiseres så vidt muligt.

(35) De skattepligtige indtægter bør være lig med de samlede bruttoindtægter, som en skattepligtig person har opnået, fratrukket moms og andre lignende afgifter. Skattepligtige indtægter bør anses for at være opnået af en skattepligtig person på det tidspunkt, de forfalder, uanset om de faktisk er blevet betalt på det tidspunkt. SDT bør betales i en medlemsstat på grundlag af den andel af skattepligtige indtægter, som en skattepligtig person har opnået i en skatteperiode, og som behandles som opnået i denne medlemsstat, og bør beregnes ved at anvendes SDT-satsen på denne andel. Der bør være en fælles SDT-sats på EU-niveau for at undgå forvridninger på det indre marked. SDT-satsen bør fastsættes til 3 %, hvilket sikrer, at der er en passende balance mellem de indtægter, der genereres af skatten, og at der tages højde for de forskellige virkninger, som SDT har på virksomheder med forskellige fortjenstmargener.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(36) Skattepligtige personer, der yder skattepligtige tjenester, skal betale SDT og er underlagt en række administrative forpligtelser. Identifikation og angivelse af SDT (SDT-angivelse) samt betaling af SDT bør foretages for hver medlemsstat, hvor den skattepligtige person skal betale SDT. For at mindske byrden for virksomheder foreslås det at harmonisere formatet for identifikationsproceduren og SDT-angivelsen. De nærmere oplysninger om disse harmoniserede formater bør fastsættes gennem gennemførelseslovgivning. SDT-angivelsen bør indeholde samme oplysninger og have det samme format i alle medlemsstater. Derfor bør samme SDT-angivelse sendes til hver medlemsstat, hvor der skal betales SDT. Den skattepligtige person bør i denne SDT-angivelse anføre alle relevante SDT-identifikationsnumre, der er tildelt samme person. Den kendsgerning, at alle medlemsstater, hvor der skal betales SDT, kender oplysningerne om samme skattesubjekts pligt til at betale SDT i andre medlemsstater, udgør en umiddelbar "udveksling af oplysninger", som giver hver medlemsstat et samlet billede for hvert skattesubjekt inden for Unionen.

(36a) Skyldig SDT skal betales af den skattepligtige person direkte til hver medlemsstat, hvor der skal betales SDT. Hver medlemsstat, hvor der skal betales SDT, bør derfor være berettiget til at opkræve betaling af SDT direkte hos den skattepligtige person, der skal betale den, og til at foretage skatterevisioner og træffe kontrolforanstaltninger, der har til formål at undersøge, hvorvidt en skattepligtig person skal betale SDT. Sådanne håndhævelses- og kontrolforanstaltninger bør være underlagt de gældende regler og procedurer i hver af de medlemsstater, hvor der skal betales SDT.

(36b) En skattepligtig person, der ikke er etableret i Den Europæiske Union, bør udpege en enhed, der er etableret i en medlemsstat, og som tilhører samme koncern som den skattepligtige person, eller en fiskal repræsentant etableret i en medlemsstat, med henblik på at betale SDT og opfylde de administrative forpligtelser på den skattepligtige persons vegne. Dette krav bør sikre kvaliteten af SDT-forvaltningen. Den udpegede koncernenhed eller fiskale repræsentant bør være ansvarlig for at sikre, at virksomheden i tredjelandet overholder skattereglerne, herunder indsendelse af SDT-angivelserne på korrekt vis. Den pågældende bør også betale virksomhedens SDT med henblik på at sikre betaling af den skyldige skat til de nationale skattemyndigheder. Hvis en skattepligtig person, der ikke er etableret i Den Europæiske Union, ikke overholder sine SDT-forpligtelser, kan medlemsstaterne kræve, at en enhed, der er etableret i Den Europæiske Union, og som tilhører samme koncern som den skattepligtige person, betaler SDT og opfylder forpligtelserne på den skattepligtige persons vegne.

(37) Medlemsstaterne bør være i stand til at fastsætte forpligtelser vedrørende regnskab og registrering samt andre forpligtelser, der skal sikre, at den SDT, der skal betales, rent faktisk bliver betalt, såvel som andre foranstaltninger til forhindring af skatteunddragelse, -undgåelse og -misbrug.

(38) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv med hensyn til de administrative forpligtelser, der skal opfyldes, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.182/2011¹⁰.

(39) Da skattemyndighederne i alle medlemsstaterne i princippet er afhængige af samme data, giver direktivet mulighed for at udveksle oplysninger med hensyn til eventuelle ændringer af de indberettede indtægter som følge af skatterevisioner og kontrolforanstaltninger. Ændringer af beløb i en SDT-angivelse foranlediget af den skattepligtige person bør kun foretages i form af ændringer af angivelsen og bør indgives elektronisk af den skattepligtige person til hver medlemsstat, hvor der skulle betales SDT, senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indgives. Bestemmelserne om tavshedspligt om oplysninger er tilpasset til direktiv 2011/16/EU¹¹. Når det er nødvendigt, bør medlemsstaterne gøre brug af de bestemmelser, som Unionen har vedtaget vedrørende administrativt samarbejde på skatteområdet, såsom Rådets direktiv 2011/16/EU og 2010/24/EU¹² eller af andre internationalt tilgængelige foranstaltninger såsom den multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand i skattesager, artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst og OECD's modeloverenskomst om udveksling af oplysninger i skattesager.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

¹² Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

(40) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹³ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(41) Målsætningerne for dette direktiv er at beskytte det indre markeds integritet, sikre, at det fungerer korrekt og undgå konkurrenceforvridning. Disse mål kan som følge af deres natur ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(42) SDT er kun tænkt som en midlertidig løsning, indtil en samlet løsning er på plads (jf. betragtning 6). Derfor sikrer en fastsat udløbsdato kombineret med en revisionsklausul og en forbindelse til udviklingen på globalt plan denne midlertidige karakter —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹³ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Kapitel 1

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Med dette direktiv fastsættes et fælles system for en skat på indtægter fra levering af visse digitale tjenester (skat på digitale tjenester, "SDT").

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "enhed": enhver juridisk person eller ethvert juridisk arrangement, der driver virksomhed gennem enten et selskab eller en struktur, der er transparent med henblik på indkomstskat
- 1a) "etableret i Unionen": virksomhed, der er etableret i eller har et fast driftssted i Unionen
- 1b) "ikke etableret i Unionen": virksomhed, der hverken er etableret i eller har et fast driftssted i Unionen
- 2) "koncern": alle enheder, herunder en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder i henhold til artikel 2, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹⁴

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

- 3) "digital grænseflade": enhver form for software, herunder et websted eller en del heraf, og applikationer, herunder mobilapplikationer, som er tilgængelige for brugere
- 3a) "flersidet digital grænseflade": en digital grænseflade, som gør det muligt for brugere at finde andre brugere og interagere med disse, og som også kan facilitere bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne
- 4) "bruger": enhver person eller juridisk person eller ethvert juridisk arrangement uafhængigt af karakter, som tilgår en digital grænseflade med et stykke udstyr
- 5) "digitalt indhold": data leveret i digital form såsom computerprogrammer, applikationer, musik, videoer, tekster, spil og enhver anden form for software, bortset fra de data, der er repræsenteret af en digital grænseflade
- 5a) "målrettet reklame": enhver form for digital kommerciel kommunikation med henblik på at fremme et produkt, en tjeneste eller et mærke, som er målrettet til brugere af en digital grænseflade på grundlag af data indsamlet om dem
- 5b) "salg af brugerdata": enhver form for overførsel af data mod vederlag (herunder bl.a. datalicensudstedelse)
- 6) "internetprotokoladresse (IP-adresse)": en række alfanumeriske tegn, der tildeles netværksenheder for at fremme kommunikationen mellem dem på internettet
- 7) "skatteperiode": et kalenderår
- 8) "reguleret finansiel tjenesteydelse": de finansielle tjenesteydelser, som en reguleret finansiel enhed er godkendt til
- 9) "reguleret finansiel enhed": en udbyder af finansielle tjenesteydelser, som har fået meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn i henhold til en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Unionen med henblik på regulering af finansielle tjenesteydelser, herunder udbydere, der er underlagt tilsynsrammer uden for Unionen, der anses for at svare til Unionens foranstaltninger, som fastsat i henhold til en EU-retsakt.

Artikel 3
Skattepligtige indtægter

1. I dette direktiv forstås ved "skattepligtige indtægter" indtægter fra en enheds levering af hver af følgende tjenester:
 - a) placering af målrettede reklamer på en digital grænseflade
 - b) tilrådighedsstillelse for brugere af en flersidet digital grænseflade
 - c) salg af data indsamlet om brugere og genereret fra brugeraktiviteter på digitale grænseflader.
2. Henvisningen i stk. 1 til indtægter omfatter de samlede bruttoindtægter, fratrukket moms og andre lignende afgifter.
3. Stk. 1, litra a), finder anvendelse, uanset om den digitale grænseflade ejes af den enhed, som er ansvarlig for placering af reklamer herpå. Hvis den enhed, som placerer reklamerne, ikke ejer den digitale grænseflade, er det denne enhed og ikke grænsefladens ejer, der anses for at levere en tjeneste henhørende under litra a).
4. Stk. 1, litra b), omfatter ikke:
 - a) tilrådighedsstillelse af en digital grænseflade, hvis det eneste eller primære formål med at stille grænsefladen til rådighed er, at den enhed, som stiller den til rådighed, leverer digitalt indhold til brugere, leverer kommunikationstjenester til brugere eller leverer betalingstjenester til brugere
 - b) regulerede finansielle enheders levering af regulerede finansielle tjenesteydelser.
 - c) *udgår*

5. Stk. 1, litra c), omfatter ikke:
 - a) salg af data genereret fra sensorer
 - b) en reguleret finansiell enheds salg af data.
6. *udgår*
7. Indtægter fra levering af en tjeneste, der falder ind under stk. 1, og som ydes af en enhed, der tilhører en koncern, til en anden enhed i samme koncern betragtes ikke som skattepligtige indtægter med henblik på dette direktiv.
8. Hvis en enhed, der tilhører en koncern, leverer en tjeneste, der falder ind under stk. 1, og indtægterne fra levering af denne tjeneste opnås af en anden enhed i koncernen, betragtes disse indtægter med henblik på dette direktiv som opnået af den enhed, der leverer tjenesten.
9. Tjenester, som falder under stk. 1, omtales i kapitel 2 og 3 som "skattepligtige tjenester".

Artikel 4

Skattepligtig person

1. Hvad angår en skatteperiode, forstås ved "skattepligtig person" en enhed, der leverer skattepligtige tjenester som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og som opfylder begge følgende betingelser:
 - a) de samlede globale indtægter, som enheden har indberettet for det relevante regnskabsår, overstiger 750 000 000 EUR
 - b) de samlede skattepligtige indtægter, som enheden har opnået inden for Unionen i det relevante regnskabsår, overstiger 50 000 000 EUR.

2. Hvis en enhed indberetter eller opnår indtægter i en anden valuta end euro, omregnes indtægterne til euro med henblik på stk. 1 ved at benytte den vekselkurs, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på den sidste dag i det relevante regnskabsår, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, kursen på den forudgående offentliggørelsesdag.
3. I stk. 1 og 2 forstås ved "det relevante regnskabsår" det regnskabsår, som er omfattet af det senest tilgængelige årsregnskab, som enheden har udarbejdet før udgangen af den pågældende skatteperiode.
4. Bestemmelsen i artikel 5, stk. 1, finder anvendelse, når det i henhold til stk. 1, litra b), skal fastslås, hvorvidt skattepligtige indtægter er opnået inden for Unionen.
5. Skattepligtige indtægter betragtes med henblik på dette direktiv som værende opnået på det tidspunkt, hvor de forfalder til betaling, uanset om de relevante beløb faktisk er blevet betalt.
6. Hvis den i stk. 1 omtalte enhed tilhører en koncern, finder tærsklerne i nævnte stykke i stedet anvendelse på de globale indtægter, der er indberettet, og på de skattepligtige indtægter, der er opnået i Unionen af koncernen som helhed. Imidlertid betragtes hver enhed i koncernen, der leverer de skattepligtige tjenester som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og ikke koncernen som helhed som skattepligtig person, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

Kapitel 2

BESKATNINGSSTED, FORFALD OG BEREGNING AF SKATTEN

Artikel 5

Beskatningssted

1. Med henblik på dette direktiv behandles skattepligtige indtægter opnået af en enhed i en skatteperiode som om, de er opnået i en medlemsstat i denne skatteperiode, hvis brugerne af den skattepligtige tjeneste befinder sig i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode.

Første afsnit finder anvendelse, uanset om sådanne brugere har bidraget med penge til at generere disse indtægter.

2. Hvad angår skattepligtige tjenester, anses en bruger for at befinde sig i en medlemsstat i en skatteperiode, hvis:
 - a) den pågældende reklame, i tilfælde af en tjeneste, der falder ind under artikel 3, stk. 1, litra a), optræder på brugerens udstyr på et tidspunkt, hvor udstyret bruges i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode til at tilgå en digital grænseflade
 - b) i tilfælde af en tjeneste, der falder ind under artikel 3, stk. 1, litra b):
 - i) brugeren – hvis tjenesten involverer en flersidet digital grænseflade, som faciliterer bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne – anvender udstyr i den pågældende medlemsstat i den pågældende skatteperiode til at tilgå den digitale grænseflade og foretager en bagvedliggende transaktion på den pågældende grænseflade i den pågældende skatteperiode
 - ii) brugeren – hvis tjenesten involverer en flersidet digital grænseflade af en type, der ikke er omfattet af nr. i) – har en konto i hele eller dele af den pågældende skatteperiode, som gør det muligt for brugeren at tilgå den digitale grænseflade, og denne konto blev åbnet ved hjælp af udstyr i den pågældende medlemsstat

c) data – hvis tjenesten falder ind under artikel 3, stk. 1, litra c) – genereret fra den bruger, som har anvendt et stykke udstyr i den pågældende medlemsstat til at tilgå en digital grænseflade i løbet af enten den pågældende eller enhver forudgående skatteperiode, bliver overført i den pågældende skatteperiode.

3. For hver skatteperiode fastsættes andelen af en enheds samlede skattepligtige indtægter, som i henhold til stk. 1 behandles som om, de er opnået i en medlemsstat, for hver transaktion som følger:

a) for så vidt angår skattepligtige indtægter fra levering af tjenester, som falder ind under artikel 3, stk. 1, litra a), i forhold til det antal gange en reklame har optrådt på brugerens udstyr i den pågældende skatteperiode

b) for så vidt angår indtægter fra levering af tjenester, som falder ind under artikel 3, stk. 1, litra b):

- i) hvis tjenesten involverer en flersidet digital grænseflade, som faciliterer bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne, i forhold til det antal brugere, som har foretaget bagvedliggende transaktioner på den digitale grænseflade i den pågældende skatteperiode
- ii) hvis tjenesten involverer en flersidet digital grænseflade af en type, der ikke er omfattet af nr. i), i forhold til antallet af brugere, der har en konto i hele eller dele af den pågældende skatteperiode, der gør det muligt for dem at tilgå den digitale grænseflade

c) for så vidt angår skattepligtige indtægter fra levering af tjenester, som falder ind under artikel 3, stk. 1, litra c), i forhold til antallet af brugere, fra hvem data, der er overført i den pågældende skatteperiode, er genereret som følge af brugernes anvendelse af udstyr til at tilgå en digital grænseflade enten i den pågældende eller enhver forudgående skatteperiode.

4. Med henblik på bestemmelse af beskatningsstedet for de skattepligtige indtægter, der pålægges SDT, bør der ikke tages hensyn til følgende elementer:
 - a) i tilfælde af bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugere af en flersidet digital grænseflade, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), det sted, hvor den pågældende bagvedliggende levering finder sted
 - b) det sted, hvorfra betaling for den skattepligtige tjeneste foretages.
5. Med henblik på denne artikel fastslås den medlemsstat, hvor en brugers udstyr anvendes, ved henvisning til udstyrets internetprotokoladresse (IP-adresse).
6. De data, som kan indsamles fra brugere med henblik på anvendelse af dette direktiv, skal begrænses til data, som angiver den medlemsstat, hvor brugerne befinder sig, uden mulighed for identifikation af disse brugere.

Artikel 6

Forfald

SDT betales i en medlemsstat på grundlag af den andel af skattepligtige indtægter, som en skattepligtig person har opnået i en skatteperiode, og som i henhold til artikel 5 behandles som om, de er opnået i den pågældende medlemsstat. SDT forfalder i denne medlemsstat på den efter udgangen af den pågældende skatteperiode følgende dag.

Artikel 7

Beregning af skatten

SDT beregnes for en medlemsstat for en skatteperiode ved at anvende SDT-satsen på andelen af skattepligtige indtægter som omhandlet i artikel 6. Procentsatsen til beregning af andelen af skattepligtige indtægter afrundes til to decimaler med henblik herpå.

Hvis beløbet indeholder mindst tre decimaler og værdien af den tredje decimal er seks eller højere, forhøjes den anden decimal med én. Hvis værdien af den tredje decimal er fire eller mindre, forbliver den anden decimal uændret. Hvis værdien af den tredje decimal er fem, forbliver den anden decimal uændret, hvis den er lige, og forhøjes med én, hvis den er ulige. Hvis cifret er ni og skal forhøjes med én ifølge ovennævnte regler, forhøjes det foregående ciffer med én, og det afrundede ciffer er 0.

Artikel 8

Sats

SDT-satsen er 3 %.

Kapitel 3

FORPLIGTELSE

Artikel 9

Person, som er betalingspligtig og ansvarlig for opfyldelse af forpligtelser

1. Det er den skattepligtige person, som leverer skattepligtige tjenester, der betaler SDT, og som opfylder forpligtelserne i dette kapitel.
2. Hvis en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i Unionen, tilhører en koncern, kan denne koncern udpege en enkelt enhed, der er etableret i Unionen, og som tilhører koncernen, med henblik på betaling af SDT og opfyldelse af forpligtelserne i dette kapitel på vegne af hver skattepligtig person i koncernen, som skal betale SDT, jf. dog stk. 1 og artikel 4, stk. 1.

3. Hvis en skattepligtig person, der ikke er etableret i Unionen, tilhører en koncern, hvoraf en eller flere enheder er etableret i Unionen, skal den skattepligtige person udpege en af disse enheder med henblik på betaling af SDT og opfyldelse af forpligtelserne i dette kapitel på vegne af den skattepligtige person.
4. Hvis en skattepligtig person, der ikke er etableret i Unionen, tilhører en koncern, hvoraf en eller flere enheder er etableret i Unionen, og hvis den skattepligtige person ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til stk. 3, kan medlemsstaterne kræve, at en af disse enheder skal betale SDT og opfylde forpligtelserne i dette kapitel på vegne af den skattepligtige person.
5. En skattepligtig person, der ikke er etableret i Unionen, og som ikke tilhører en koncern, skal udpege en fiskal repræsentant, der er etableret i en medlemsstat, med henblik på betaling af SDT og opfyldelse af forpligtelserne i dette kapitel på vegne af den skattepligtige person.
6. Hvis en skattepligtig person ikke er etableret i Unionen, og hvis den skattepligtige person tilhører en koncern uden nogen enheder etableret i Unionen, skal den skattepligtige person udpege en fiskal repræsentant, der er etableret i en medlemsstat, med henblik på betaling af SDT og opfyldelse af forpligtelserne i dette kapitel på vegne af hver skattepligtig person i den pågældende koncern, som skal betale SDT.
7. Hvis der er udpeget en enhed eller en fiskal repræsentant i overensstemmelse med stk. 2-6, omfatter henvisningen i dette kapitel til den skattepligtige person henvisningen til den fiskale repræsentant eller den udpegede enhed med henblik på dette kapitel.

Artikel 10
Identifikation

1. En skattepligtig person identificerer sig i hver medlemsstat, hvor den skattepligtige person skal betale SDT.
2. Identifikationen foretages elektronisk senest 30 dage efter udgangen af den første skatteperiode, for hvilken den skattepligtige person skal betale SDT i henhold til dette direktiv ("den første skatteperiode").
3. *udgår*
4. Identifikationen i stk. 1 skal som minimum indeholde følgende oplysninger om den skattepligtige person:
 - a) navn
 - b) firmanavn, hvis forskelligt fra navnet
 - c) postadresse
 - d) elektronisk adresse
 - e) eventuelt nationalt skattnummer
 - f) kontaktperson
 - g) telefonnummer
 - i) IBAN- eller OBAN-nummer.
5. Den skattepligtige person underretter hver medlemsstat, hvor vedkommende skal betale SDT, om eventuelle ændringer i oplysningerne omhandlet i stk. 4 senest 30 dage efter, at ændringen er forekommet.

6. Når en enhed eller fiskal repræsentant udpeges i henhold til artikel 9, stk. 2-6, skal de oplysninger, som denne udpegede enhed eller fiskale repræsentant fremlægger i henhold til nærværende artikel med hensyn til hver skattepligtig person i koncernen eller hver repræsenteret skattepligtig person, også indeholde oplysninger om enheden eller den fiskale repræsentant selv med hensyn til de punkter, der er angivet i stk. 4.
7. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte et fælles format for den underretning, der kræves i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 11

Identifikationsnummer

1. En medlemsstat, hvor der skal betales SDT, tildeler den skattepligtige person et individuelt SDT-identifikationsnummer og underretter den skattepligtige person om dette nummer ad elektronisk vej senest 30 dage efter modtagelsen af underretningen i henhold til artikel 10.

Når en fiskal repræsentant udpeges i henhold til artikel 9, stk. 5 eller 6, tildeler en medlemsstat, hvor der skal betales SDT, den fiskale repræsentant et individuelt SDT-identifikationsnummer og underretter den fiskale repræsentant om dette nummer ad elektronisk vej senest 30 dage fra modtagelsen af underretningen i henhold til artikel 10.

2. Hvert individuelt identifikationsnummer indeholder et præfiks i overensstemmelse med ISO-kode 3166 alpha 2, der henviser til den medlemsstat, hvor der skal betales SDT. Imidlertid bruger Grækenland og Det Forenede Kongerige henholdsvis præfikserne "EL" og "UK".
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres identifikationssystemer kan identificere skattepligtige personer, og fører et identifikationsregister med alle de individuelle identifikationsnumre, som de har tildelt.

Artikel 12

udgår

Artikel 13

udgår

Artikel 14

SDT-angivelse

1. En skattepligtig person indgiver til hver medlemsstat, hvor vedkommende skal betale SDT, en SDT-angivelse for hver skatteperiode. Angivelsen skal indsendes elektronisk inden for 90 dage efter udgangen af den skatteperiode, der er omfattet af angivelsen.
2. Hvis en skattepligtig person har gjort brug af muligheden i artikel 9, stk. 2, eller er forpligtet i henhold til artikel 9, stk. 3, eller artikel 9, stk. 6, til at udpege en enhed eller en fiskal repræsentant, kan denne enhed eller fiskale repræsentant indsende en konsolideret SDT-angivelse på vegne af alle skattepligtige personer i koncernen.

Artikel 15

Oplysninger i SDT-angivelsen

1. SDT-angivelsen skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) alle SDT-identifikationsnumre tildelt af medlemsstater i henhold til artikel 11; hvis en fiskal repræsentant er udpeget i henhold til artikel 9, stk. 5 eller 6, repræsentantens SDT-identifikationsnumre
 - b) for alle medlemsstater, hvor der skal betales SDT for den relevante skatteperiode, de samlede skattepligtige indtægter, der behandles som opnået af den skattepligtige person i de pågældende medlemsstater, sammen med den SDT, der er pålagt dette beløb i de pågældende medlemsstater.

2. SDT-angivelsen skal for skatteperioden ligeledes indeholde de samlede globale indtægter og de samlede skattepligtige indtægter i Unionen, der finder anvendelse med henblik på artikel 4, stk. 1.
3. Medlemsstaterne kan kræve, at angivelsen udfærdiges i deres nationale valuta. En omregning foretages i henhold til artikel 4, stk. 2.
4. *udgår*
5. *udgår*
6. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte et fælles format for SDT-angivelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 16

Betalingsordninger

1. Den SDT, som en skattepligtig person skylder i hver medlemsstat for en skatteperiode, betales af den skattepligtige person i hver medlemsstat, hvor vedkommende skal betale SDT, senest 90 dage efter udgangen af den pågældende skatteperiode.
2. *udgår*
3. Betaling foretages til den bankkonto, der er angivet af hver medlemsstat.
4. *udgår*
5. Medlemsstaterne kan kræve, at betalingen foretages i deres nationale valuta.
6. *udgår*
7. *udgår*

Artikel 17
Ændringer af SDT-angivelsen

1. Ændringer af tallene i en SDT-angivelse på foranledning af den skattepligtige person foretages udelukkende ved ændringer af den pågældende angivelse og ikke ved tilpasninger af en efterfølgende angivelse.
2. De i stk. 1 nævnte ændringer indgives elektronisk til alle medlemsstater, hvor der skulle betales SDT, senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes.
3. Eventuelle supplerende betalinger af skyldig SDT foretaget af en skattepligtig person, der skyldes ændringer foretaget i medfør af stk. 1, foretages samtidig med, at den ændrede SDT-angivelse indgives.

Artikel 18
Foranstaltninger vedrørende regnskab, registrering, bekæmpelse af svig, håndhævelse og kontrol

1. Medlemsstaterne fastsætter de forpligtelser vedrørende regnskab og registrering samt andre forpligtelser, som skal sikre, at den SDT, der skal betales til skattemyndighederne, faktisk bliver betalt.
2. Medlemsstaterne sørger på forhånd for, at den skattepligtige person kan påvise, at ikkeangivne indtægter fra onlinereklamer stammer fra ikkemåltrettet reklame.
3. *udgår*
4. Hver medlemsstat, hvor der skal betales SDT, opkræver betalingen heraf hos den relevante skattepligtige person. Det er således den pågældende medlemsstats regler og procedurer, der finder anvendelse, herunder regler og procedurer vedrørende sanktioner, renter og andre tillæg for for sen eller manglende betaling af SDT, samt regler og procedurer vedrørende tvangsinddrivelse af gæld.
5. *udgår*

Kapitel 4

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 19

Udpegelse af kompetente myndigheder

Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed, som i den pågældende medlemsstat skal være ansvarlig for at administrere alle aspekter af de forpligtelser, der er fastsat i kapitel 3 og i dette kapitel, og underretter Kommissionen om navnet og den elektroniske adresse på denne myndighed. Navne og elektroniske adresser på de kompetente myndigheder offentliggøres af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20

Udveksling af oplysninger

Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler inden for 30 dage den kompetente myndighed i alle andre medlemsstater, hvor den skattepligtige person skal betale SDT, eventuelle ændringer i de angivne indtægter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra b), og stk. 2, på grund af skatterevisioner og kontrolforanstaltninger. Oplysninger, der meddeles mellem medlemsstaterne i enhver form i henhold til dette direktiv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til den nationale lovgivning i den medlemsstat, der modtager dem. Sådanne oplysninger kan anvendes til administration og håndhævelse af alle medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende de skatter, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2011/16/EU.

Artikel 21

Midler til udveksling af oplysninger

1. Oplysninger og dokumentation, som overføres i henhold til dette kapitel, overføres elektronisk ved hjælp af CCN-netværket.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte de tekniske detaljer for, hvordan sådanne oplysninger og sådan dokumentation skal overføres. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Kapitel 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2022.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2020 en rapport til vurdering af de fremskridt, der er gjort med revisionerne af de internationale selskabsbeskatningsstandarder med henblik på at håndtere udfordringerne som følge af digitaliseringen, der er vedtaget på OECD-niveau, eventuelt ledsaget af et forslag til at udskyde anvendelsen af dette direktiv eller ophæve dette direktiv.
4. Dette direktiv udløber ved ikrafttrædelsen af revisionerne af de internationale selskabsbeskatningsstandarder med henblik på at håndtere udfordringerne som følge af digitaliseringen, der er vedtaget på OECD-niveau, eller senest den 31. december [X].

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand
